

РЕШЕНИЕ

№ 29918

гр. София, 27.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 85 състав, в
публично заседание на 13.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Биляна Икономова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **4557** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е чл. 10а, ал. 1 ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на М. М. /М. М./, [дата на раждане], гражданин на Т., срещу отказ за издаване на виза вид „С“ от 25.03.2026 г. на завеждащ „Консулска служба“ в Посолството на Република България в Т., обективиран в стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза.

Изложени са съображения за незаконосъобразност на оспорения отказ. Сочи, че е необходимо личното ѝ участие в професионално обучение в С. по проекта „Z. НМ Т.“. Не били изяснени фактите по спора и не били съобразени представените доказателства. Моли за отмяна на оспорения отказ.

В открито съдебно заседание жалбоподателят М. М. /М. М./, редовно уведомена, не се явява и не се представлява.

Ответникът - завеждащ „Консулска служба“ в Посолството на Република България в Т., редовно уведомен, не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, като обсъди твърденията на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 09.02.2026 г. е подадено от М. М. /М. М./ заявление за издаване на виза с цел на пътуването – краткосрочен обучителен курс на немски език.

В стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза е обективиран отказ за издаване на виза на първи секретар в Посолството на Република България в Т., завеждащ „Консулска служба“. Отказът е мотивиран: предоставената

информацията относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна, има основателни съмнения за намерението ви да напуснете територията на държавите членки преди изтичането на визата.

Приети като писмени доказателства са документи, удостоверяващи проекта „Z. НМ Т.“ и участието на жалбоподателя в него.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице - адресат на акта и засегнат неблагоприятно от него, в указания 14-дневен срок съгласно чл. 10а, ал. 1 ЗЧРБ във връзка с чл. 149, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

На първо място, отказът е издаден от компетентен административен орган съгласно чл. 9г, ал. 1 ЗЧРБ във връзка с чл. 34, ал. 5 във връзка с ал. 1 от Наредба за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим – консулско длъжностно лице И. Г., първи секретар на Посолството на Република България в Т. /заповеди на министъра на външните работи и на посланика на Посолството на Република България в Т./, поради което не е налице основание за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК.

На второ място, отказът е обективиран във формуляр съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим във връзка с приложение VI към чл. 32 от Визовия кодекс.

В този формуляр не са посочени правните основания за издаването на акта, а фактическите основания се вписани формално, поради което въпреки че е ясна волята на органа, който го е издал, не е спазена разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Административният орган, освен че е задължен да изложи коректно фактите по делото, още при издаване на административния акт следва да посочи какви правни изводи е формирал именно при осъществяване на конкретните факти. Осъществилата се действително фактическа обстановка не е подведена по релевантния по време, място и лица закон, а непосочването му ограничава възможността на лицето да разбере каква е всъщност дадената от органа правна квалификация за издаване на отказа, респ. съответна ли е тя на фактите по делото и дали отказът отговаря на поставените от законодателя условия за това. Отделно от това, при неправилна или непосочена правна квалификация съдът е възпрепятстван да установи релевантния по време, място и лица закон.

Следва да се добави, че не представляват правни мотиви, обуславящи издаването на акта, цитираните в него т. 10 и т. 13 от приложение VI на Визовия кодекс. Тези две точки всъщност възпроизвеждат фактическите основания за отказ, но отново не сочат приложимият материален закон. В случая съдът счита, че е невъзможно за първи път в съдебното производство извличане волята на органа и правното квалифициране на фактите единствено въз основа на административната преписка. За пълнота: посочените т. 10 и т. 13 от акта не кореспондират с приложение VI на Визовия кодекс, т. 10 от акта съответства на т. 8 от приложението на Визовия кодекс, в последното липсва т. 13, а най-близката по съдържание е т. 9 – не може да бъде удостоверено намерението ви за напускане на територията на държавите-членки преди изтичане на визата.

Във формуляра не е цитиран какъвто и да е било конкретен документ от административната преписка с дата, номер и издател, в който да се твърди конкретната фактическа обстановка, мотивирала органа да обективира отказа си за издаване на виза. Недопустимо е осъществилата се

фактическа обстановка да се установява въз основа на твърдения досежно фактите и обстоятелствата от значение за случая, изложени от страните за първи път в хода на съдебното производство, в което всъщност се осъществява контрол за законосъобразност на оспорения акт, като съдът не следва да допълва или изменя волята на административния орган, изразяващо се в подмяна на съображенията, мотивирали преценката на органа. Съдът е длъжен да обсъди писмените доказателства, приложени към административната преписка, и да провери дали са относими към спора, когато в административния акт са изложени конкретни фактически основания за отказ. Чрез обсъждане на писмените доказателства съдът не може да санира и допълни оспорения административния акт. Не е допустимо преценяването на законосъобразността на акта на фактически и правни основания извън тези, които е посочил издаващият го орган, както и излагане на мотиви от съда по един немотивиран от административния орган акт. Правораздавателният контрол цели обезпечаване на субективните права и интереси на адресата на акта при наличието на властническо волеизявление. Мотивите за издаването на акта не могат да бъдат допълвани след приключване на процедурата по издаване на административния акт и неговото съобщаване, доколкото страната е била напълно лишена от възможността да разбере причините, довели до постановяване на конкретното решение /отказ за издаване на виза/ и съответно да организира адекватно защитата си, а съда - да извърши съдебен контрол за законосъобразност.

Липсата на мотиви предпоставя извода за нарушение на производствените правила, от категорията на съществени, като води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/ на лицето заявител, съответно до отмяна на постановения отказ съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК.

За пълнота следва да се отбележи и, че ответникът не конкретизира в какво точно се изразява ненадеждността на предоставената информация, доколкото са представени доказателства, удостоверяващи ангажимента на заявителя с проект с участие на българско дружество, нито по какъв начин е достигнал до този извод. Липсват данни в административната преписка, от които да се установи по какъв начин е възникнало съмнение у органа относно напускането на заявителя на територията на държавите-членки, съответно – не са представени доказателства, въз основа на които да се направи съждение за основателност на това съмнение.

Извод: съдът приема акта за незаконосъобразен, поради което жалбата следва да бъде уважена като основателна.

Преписката следва да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне съгласно чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 АПК, който следва да установи конкретната фактическа обстановка, подкрепена с писмени доказателства, и да формира окончателните си правни изводи /чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК/, да предостави възможност на заявителя да участва в административното производство, вкл. и да представи доказателства с цел изясняване на спорните факти и обстоятелства относно спазването на изискванията за издаване на виза /чл. 34 и следващите във връзка с чл. 7 – чл. 9 от АПК/, така че заявителят да разбере причините, поради които повторно му се отказва издаването на виза, съответно – при евентуално оспорване съдът да извърши преценка законосъобразно ли е обективиран отказът. Именно тук обаче следва да бъде отбелязано, че така дадените указания по тълкуването и прилагането на закона задължават органа да се съобрази с тях, но не определят резултата от произнасянето му.

Въпреки изхода от спора в полза на жалбоподателя не следва да бъдат присъдени разноски, тъй като такива не са поискани.

Така мотивиран, Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ отказ за издаване на виза вид „С“ от 25.03.2026 г. на завеждащ „Консулска служба“ в Посолството на Република България в Т., обективиран в стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза, по заявление, подадено на 09.02.2026 г. от М. М. /М. М./, [дата на раждане] , гражданин на Т..

ИЗПРАЩА преписката за ново произнасяне от административния орган по заявление, подадено на 09.02.2026 г. от М. М. /М. М./, [дата на раждане] , гражданин на Т., за издаване на виза вид „С“ в едномесечен срок от влизане в сила на настоящия съдебен акт в съответствие със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, изложени в него.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, подадена в 14-дневен срок от съобщаването му на страните до Върховен административен съд на Република България чрез Административен съд София-град.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: